

Επίσημη Εφημερίδα

C 243

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

48ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

1 Οκτωβρίου 2005

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2005/C 243/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 7ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-5/03: Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΓΤΠΕ — Αποκλεισμός ορισμένων δαπανών — Οπωροκηπευτικά — Πορτοκάλια — Πριμοδοτήσεις ζώων — Βοοειδή — Αιγοπρόβατα)	1
2005/C 243/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 21ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-130/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 1172/98 — Στατιστικές καταγραφές των οδικών μεταφορών εμπορευμάτων)	1
2005/C 243/03	Υπόθεση C-197/05 P: Αίτηση αναίρεσης της Energy Technologies ET SA, που ασκήθηκε στις 4 Μαΐου 2005 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 28 Φεβρουαρίου 2005 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-445/04, Energy Technologies ET S.A. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), όπου αντίδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ήταν η εταιρία Aparellaje eléctrico, SL	2
2005/C 243/04	Υπόθεση C-229/05 P: Αίτηση αναίρεσης του Osman Ocalan, εξ ονόματος του Εργατικού Κόμματος του Κουρδιστάν (PKK), και του Serif Vanley, εξ ονόματος του Εθνικού Κογκρέσου του Κουρδιστάν (KNK), κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα), της 15ης Φεβρουαρίου 2005, στην υπόθεση T-229/02, Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν (PKK) και Εθνικό Κογκρέσο του Κουρδιστάν (KNK) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υποστηριζομένου από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας και από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που υποβλήθηκε στις 18 Μαΐου 2005	2
2005/C 243/05	Υπόθεση C-259/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το rechtbank Rotterdam με απόφαση της 8ης Ιουνίου 2005 στην υπόθεση Omni Metal Service	3
2005/C 243/06	Υπόθεση C-266/05 P: Αίτηση αναίρεσης που ο Jose Maria Sison υπέβαλε στις 27 Ιουνίου 2005 κατά της αποφάσεως της 26ης Απριλίου 2005 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-110/03, T-150/03 και T-405/03, Jose Maria Sison κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	4

EL

2005/C 243/07	Υπόθεση C-268/05 P: Αίτηση αναίρεσης του Γεωργίου Λέμπεντεφ κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2005, στην υπόθεση T-192/02, Γεώργιος Λέμπεντεφ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 27 Ιουνίου 2005	5
2005/C 243/08	Υπόθεση C-273/05 P: Αίτηση αναίρεσης που το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) υπέβαλε στις 5 Ιουλίου 2005 κατά της απόφασης της 14ης Απριλίου 2005 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) στην υπόθεση T-260/03, Celltech R&D Ltd κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)	6
2005/C 243/09	Υπόθεση C-278/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, με διάταξη της 22ας Ιουνίου 2005, στην υπόθεση Carol Marilyn Robins και John Burnett κατά Secretary of State for Work and Pensions	7
2005/C 243/10	Υπόθεση C-281/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Bundesgerichtshof με διάταξη της 2ας Ιουνίου 2005 στην υπόθεση Montex Holdings Ltd. κατά Diesel S.p.A.	7
2005/C 243/11	Υπόθεση C-285/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας, με απόφαση της 10ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση Ένωση Εφοπλιστών Ακτοπλοΐας, ANEK, Μινωϊκές Γραμμές, Ν.Ε. Λέσβου, Blue Star Ferries κατά Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας και Υπουργού Αιγαίου	8
2005/C 243/12	Υπόθεση C-292/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Εφετείο Πατρών, με απόφαση της 8ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση Ειρήνη Λεχουρίτου, Β. Καρκούλιας, Γ. Παυλόπουλος, Π. Μπράτσικας, Δ. Σωτηρόπουλος και Γ. Δημόπουλος κατά Δημοσίου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	8
2005/C 243/13	Υπόθεση C-299/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, που ασκήθηκε στις 26 Ιουλίου 2005	9
2005/C 243/14	Υπόθεση C-300/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Bundesfinanzhof στις 17 Μαΐου 2005 στην υπόθεση Hauptzollamt Hamburg-Jonas κατά ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH	9
2005/C 243/15	Υπόθεση C-305/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Cour d'arbitrage (Βέλγιο), με απόφαση της 13ης Ιουλίου 2005, στις υποθέσεις Ένωση γαλλόφωνων και γερμανόφωνων Δικηγορικών Συλλόγων και Ένωση γαλλόφωνων δικηγόρων του Δικηγορικού Συλλόγου Βρυξελλών κατά Συμβουλίου των Υπουργών, και Ένωση ολλανδόφωνων Δικηγορικών Συλλόγων και Ένωση ολλανδόφωνων δικηγόρων του Δικηγορικού Συλλόγου Βρυξελλών κατά Συμβουλίου των Υπουργών	10
2005/C 243/16	Υπόθεση C-308/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 4 Αυγούστου 2005	10
2005/C 243/17	Υπόθεση C-309/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunale di Bergamo με διάταξη της 28ης Ιουνίου 2005 στα πλαίσια της εκκρεμής ενώπιόν του υποθέσεως D.I.A. s.r.l., εταιρία τελούσα υπό εκκαθάριση, κατά Cartiere Paolo Pigna s.p.a.	11
2005/C 243/18	Υπόθεση C-310/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 8 Αυγούστου 2005	11
2005/C 243/19	Υπόθεση C-311/05 P: Αίτηση αναίρεσης της Naïpes Heraclio Fournier, S.A., που ασκήθηκε στις 8 Αυγούστου 2005 κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα), της 11ης Μαΐου 2005, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-160/02 έως T-162/02, Naïpes Heraclio Fournier, S.A. κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) (παρεμβαίνουσα: France Cartes SAS)	11

2005/C 243/20

Υπόθεση C-312/05 P: Αίτηση αναιρέσεως της TeleTech Holdings, Inc. που ασκήθηκε στις 8 Αυγούστου 2005 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα), της 25ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση T-288/03, TeleTech Holdings, Inc. κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) (παρεμβαίνουσα: TeleTech International, S.A.) 12

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2005/C 243/21

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*
EE C 229 της 17.9.2005 13

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 7ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-5/03: Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(ΕΓΤΠΕ — Αποκλεισμός ορισμένων δαπανών — Οπωροκηπευτικά — Πορτοκάλια — Πριμοδοτήσεις ζώων — Βοοειδή — Αιγοπρόβατα)

(2005/C 243/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-5/03, με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, ασκηθείσα στις 3 Ιανουαρίου 2003, **Ελληνική Δημοκρατία** (εκπρόσωποι: Σ. Χαριτάκη και Ε. Σβολοπούλου) κατά **Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωπος: Μ. Κοντού-Durande, επικουρούμενη από τον Ν. Κορογιαννάκη), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, Α. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský και U. Løhmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2002/881/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Νοεμβρίου 2002, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, κατά το μέρος που αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση το 2 % των δαπανών οι οποίες έγιναν στον τομέα των οπωροκηπευτικών.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ελληνική Δημοκρατία φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 4) Οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα κατά τα λοιπά.

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 8.3.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 21ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-130/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 1172/98 — Στατιστικές καταγραφές των οδικών μεταφορών εμπορευμάτων)

(2005/C 243/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-130/04, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 11 Μαρτίου 2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Δ. Τριανταφύλλου) κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: Σ. Χαλά), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen και J. Klučka (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 21 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να διαβιβάσει στη Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Eurostat), για τα έτη 1999 έως 2002, τριμηνιαία στατιστικά στοιχεία για τις οδικές μεταφορές εμπορευμάτων σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) 1172/98 του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1998, σχετικά με τις στατιστικές καταγραφές των οδικών μεταφορών εμπορευμάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό αυτό.
2. Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 106 της 30.04.2004.

Αίτηση αναίρεσης της Energy Technologies ET SA, που ασκήθηκε στις 4 Μαΐου 2005 κατά της απόφασης που εξέδωσε στις 28 Φεβρουαρίου 2005 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-445/04, Energy Technologies ET S.A. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), όπου αντίδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ήταν η εταιρία Aparellaje eléctrico, SL

(Υπόθεση C-197/05 P)

(2005/C 243/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η εταιρία Energy Technologies ET SA, με έδρα το Fribourg (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από την A. Boman, άσκησε αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Μαΐου 2005 κατά της απόφασης που εξέδωσε στις 28 Φεβρουαρίου 2005 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-445/04 ⁽¹⁾, Energy Technologies ET SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), όπου αντίδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ήταν η εταιρία Aparellaje eléctrico, SL.

Η αναίρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να εξαφανίσει την αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο για να εξετάσει το σχετικό με το σήμα ζήτημα·
- 2) να διατάξει εξάμηνη αναστολή προκειμένου να εξεταστεί η ανάγκη να προσκομιστούν περαιτέρω αποδείξεις προς στήριξη της παρούσας αιτήσεως αναίρεσης και ενδεχομένως να κληθεί εμπειρογνώμων.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με την αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή με την αιτιολογία ότι η Energy Technologies ET SA δεν εκπροσωπείτο από δικηγόρο σύμφωνα με το άρθρο 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου.

Η αναίρεσείουσα διατείνεται ότι το Πρωτοδικείο παρερμήνευσε το άρθρο 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και ότι το συμπέρασμα του ότι η ίδια δεν εκπροσωπείτο από δικηγόρο είναι πεπλανημένο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 182 της 23.7.2005, σ. 36.

Αίτηση αναίρεσης του Osman Ocalan, εξ ονόματος του Εργατικού Κόμματος του Κουρδιστάν (PKK), και του Serif Vanley, εξ ονόματος του Εθνικού Κογκρέσου του Κουρδιστάν (KNK), κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα), της 15ης Φεβρουαρίου 2005, στην υπόθεση T-229/02, Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν (PKK) και Εθνικό Κογκρέσο του Κουρδιστάν (KNK) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζομένου από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας και από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που υποβλήθηκε στις 18 Μαΐου 2005

(Υπόθεση C-229/05 P)

(2005/C 243/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Osman Ocalan, εξ ονόματος του Εργατικού Κόμματος του Κουρδιστάν (PKK), και ο Serif Vanley, εξ ονόματος του Εθνικού Κογκρέσου του Κουρδιστάν (KNK), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενοι από τους M. Muller και E. Grieves, barristers, κατόπιν παραγγελίας του J.G. Pierce, solicitor, άσκησαν ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Μαΐου 2005 αίτηση κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα), της 15ης Φεβρουαρίου 2005, στην υπόθεση T-229/02 ⁽¹⁾, Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν (PKK) και Εθνικό Κογκρέσο του Κουρδιστάν (KNK) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζομένου από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας και από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Τα αναίρεσείοντα ζητούν από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η ασκηθείσα από τον Osman Ocalan, εξ ονόματος της οργανώσεως που ήταν παλαιότερα γνωστή ως PKK, προσφυγή είναι παραδεκτή·
2. να αναγνωρίσει ότι η ασκηθείσα από τον Serif Vanly, εξ ονόματος της οργανώσεως που είναι γνωστή ως KNK, προσφυγή είναι παραδεκτή·
3. να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων που αφορούν τη διαδικασία σχετικά με το παραδεκτό.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα:

Το πρώτο αναίρεσείον προβάλλει τους ακόλουθους λόγους αναίρεσης:

Πρέπει να υποστηριχθεί ότι η ως άνω απόφαση είναι εσφαλμένη, καθόσον το Πρωτοδικείο είχε ήδη δεχθεί ότι το πρώτο αναίρεσείον υφίστατο και είχε την απαιτούμενη ικανότητα να ασκήσει προσφυγή, να ορίσει νόμιμους εκπροσώπους και να απαντήσει σε ισχυρισμούς. Λαμβανομένων υπόψη των σχετικών εγγράφων, το πληρεξούσιο του πρώτου αναίρεσείοντος είχε προφανώς συμμορφωθεί προς το άρθρο 44, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το οποίο άρθρο αφορά τα εν λόγω πληρεξούσια. Το ανωτέρω πληρεξούσιο δεν αμφισβητήθηκε ούτε από το καθού ούτε από το Πρωτοδικείο όταν το τελευταίο κοινοποίησε την προσφυγή στο καθού σύμφωνα με τους συνήθεις κανόνες που διέπουν την παραλαβή ενός έγκυρου πληρεξουσίου.

Η οφειλόμενη στην προβαλλόμενη διάλυση του ΡΚΚ ένσταση του καθού ως προς την ικανότητα του ΡΚΚ προς άσκηση προσφυγής είναι αντίθετη προς το άρθρο 114, παράγραφος 1 (πρώην άρθρο 91), του Κανονισμού Διαδικασίας, καθόσον αφορά την ουσία της προσφυγής. Εν ολίγοις, η ένσταση δεν έπρεπε να εξεταστεί ή να ληφθεί υπόψη κατά το στάδιο του παραδεκτού.

Ομοίως, η διαπίστωση του Πρωτοδικείου ως προς την ικανότητα προς άσκηση προσφυγής, που απορρέει από μια προσωρινή ερμηνεία του επιχειρήματος του πρώτου ανααιρεσίοντος σχετικά με τη διάλυση, αποτελούσε μια παράτυπη *de facto* διαπίστωση ως προς ένα ζήτημα ουσίας, η οποία δεν έπρεπε να πραγματοποιηθεί σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας. Η ως άνω διαπίστωση αντιφάσκει προς τη διευκρίνιση του Πρωτοδικείου ότι το «υποστατό του ΡΚΚ» αποτελούσε ζήτημα ουσίας, το οποίο δεν έπρεπε να εξεταστεί κατά το στάδιο του παραδεκτού.

Εν πάση περιπτώσει, η εκ μέρους του Πρωτοδικείου ερμηνεία του επιχειρήματος του πρώτου ανααιρεσίοντος σχετικά με τη διάλυση είναι εντελώς αδικαιολόγητη. Προσεκτική ανάγνωση της δηλώσεως του κ. Ocalan δεν επιβεβαιώνει ότι το ΡΚΚ είχε διαλυθεί για όλους τους σκοπούς, συμπεριλαμβανομένου του σκοπού της αμφισβήτησεως της απαγορεύσεως.

Έστω και αν το Πρωτοδικείο ορθώς εκτίμησε ότι το επιχείρημα του πρώτου ανααιρεσίοντος στηρίζεται αδιαμφισβήτητα σε έναν ανεπιφύλακτο ισχυρισμό περί διαλύσεως, πρέπει να υποστηριχθεί ότι το ζήτημα των εναπομενόντων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής για την αμφισβήτηση της απαγορεύσεως, εξακολουθούσε να υφίσταται ως ζήτημα ουσίας, το οποίο θα έπρεπε να εξεταστεί σε μεταγενέστερο στάδιο.

Επίσης, πρέπει να υποστηριχθεί ότι τα κριτήρια του Πρωτοδικείου σχετικά με το παραδεκτό, συμπεριλαμβανομένης της «ικανότητας προς άσκηση προσφυγής» και του κριτηρίου που αφορά το αν το οικείο πρόσωπο «επηρεάζεται άμεσα και ατομικά», είναι υπερμέτρως περιοριστικά σε υποθέσεις που αφορούν τη λειτουργία των θεμελιωδών ελευθεριών. Ειδικότερα, τα στενά και περιοριστικά κριτήρια που εφαρμόζει το Πρωτοδικείο παραβαίνουν τα άρθρα 6, 13 και 34 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και τη σχετική νομολογία που αφορά το *locus standi*.

Περαιτέρω, ανεξαρτήτως του εφαρμοστέου κριτηρίου, είναι καταπιεστικό, δυσανάλογο και αντίθετο προς τους κανόνες του φυσικού δικαίου το να εμποδίζει παντελώς ένα δικαστήριο την ευδοκίμηση του ισχυρισμού του προσφεύγοντος σχετικά με την προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων βάσει, αποκλειστικώς, μιας προσωρινής ερμηνείας του επιχειρήματος του προσφεύγοντος.

Το δεύτερο ανααιρεσίον προβάλλει ότι:

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη κατά την εφαρμογή των κριτηρίων του παραδεκτού και ως εκ του ότι στηρίχθηκε στην αντίληψη ότι το ΡΚΚ δεν υφίσταται πλέον, εξετάζοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, ένα ουσιαστικό ζήτημα προκειμένου να ανατρέψει τον ισχυρισμό σχετικά με το παραδεκτό.

(¹) ΕΕ C143, 11.06.05, σ. 34.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το rechtbank Rotterdam με απόφαση της 8ης Ιουνίου 2005 στην υπόθεση *Omni Metal Service*

(Υπόθεση C-259/05)

(2005/C 243/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με απόφαση της 8ης Ιουνίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Ιουνίου 2005, το rechtbank Rotterdam στο πλαίσιο της υποθέσεως *Omni Metal Service* που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Μπορούν απορρίμματα καλωδίων όπως τα ένδικα (εν μέρει διαμέτρου 15 cm) να θεωρηθούν ως «ηλεκτρονικά θραύσματα π.χ. σύρμα κ.λπ.» όπως αναφέρεται στον κωδικό GC 020 του πράσινου καταλόγου (¹);
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως από το Δικαστήριο στο ερώτημα 1, μπορεί ή πρέπει ένας συνδυασμός πράσινων ουσιών του καταλόγου, ο οποίος συνδυασμός καθεαυτόν δεν αναφέρεται σ' αυτόν τον κατάλογο, να θεωρηθεί ως πράσινη ουσία προς κατάλογο και μπορεί να πραγματοποιηθεί η μεταφορά προς αξιοποίηση αυτού του συνδυασμού ουσιών άνευ εφαρμογής της διαδικασίας κοινοποιήσεως;
- 3) Είναι συναφώς αναγκαίο τα απορρίμματα αυτά να διατίθενται ή να μεταφέρονται χωριστά;

(¹) Κανονισμός 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την εισοδο και έξοδο τους (ΕΕ L 30, σ. 1).

Αίτηση αναίρεσως που ο Jose Maria Sison υπέβαλε στις 27 Ιουνίου 2005 κατά της αποφάσεως της 26ης Απριλίου 2005 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-110/03, T-150/03 και T-405/03, Jose Maria Sison κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-266/05 P)

(2005/C 243/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Jose Maria Sison, κάτοικος Ουτρέχτης, Κάτω Χώρες, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους J. Fermon, A. Comte, H. Schultz και D. Gurses, υπέβαλε στις 27 Ιουνίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση αναίρεσως της αποφάσεως της 26ης Απριλίου 2005 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-110/03, T-150/03 και T-405/03⁽¹⁾, Jose Maria Sison κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την απόφαση του Πρωτοδικείου (δευτερο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2005 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-110/03, T-150/03 και T-405/03·
- να ακυρώσει βάσει του άρθρου 230 ΕΚ: α) την υπό στοιχεία 06/c/01/03 απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Φεβρουαρίου 2003, η οποία κοινοποιήθηκε στον δικηγόρο του ανααιρεσίου στις 28 Φεβρουαρίου 2003 και με την οποία το Συμβούλιο έδωσε απάντηση στην κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001⁽²⁾ επιβεβαιωτική αίτηση του κ. Jan Fermon που απεστάλη με τηλεομοιοτυπία στις 3 Φεβρουαρίου 2003· β) την υπό στοιχεία 41/c/01/02 απόφαση του Συμβουλίου της 21ης Ιανουαρίου 2003, η οποία κοινοποιήθηκε στον δικηγόρο του ανααιρεσίου στις 23 Ιανουαρίου 2003 και με την οποία το Συμβούλιο έδωσε απάντηση στην κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 επιβεβαιωτική αίτηση του κ. Jan Fermon που απεστάλη με τηλεομοιοτυπία στις 11 Δεκεμβρίου 2002 και γ) την υπό στοιχεία 36/c/02/03 απόφαση του Συμβουλίου της 2ας Οκτωβρίου 2003, με την οποία το Συμβούλιο έδωσε απάντηση στην κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 επιβεβαιωτική αίτηση του κ. Jan Fermon για πρόσβαση σε έγγραφα, η οποία αίτηση υποβλήθηκε στο Συμβούλιο στις 5 Σεπτεμβρίου 2003 με τηλεομοιοτυπία που πρωτοκολλήθηκε από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου στις 8 Σεπτεμβρίου 2003·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Ο ανααιρεσίων προβάλλει τους ακόλουθους λόγους αναίρεσως:

1. Παράβαση των άρθρων 220 ΕΚ, 225 ΕΚ και 230 ΕΚ, παράβαση της γενικής αρχής του κοινοτικού δικαίου η οποία διατυπώνεται στα άρθρα 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ) και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

Το Πρωτοδικείο κακώς περιόρισε το πεδίο του ασκηθέντος από αυτό ελέγχου νομιμότητας χωρίς να δώσει απάντηση στα επιχειρήματα του ανααιρεσίου.

2. Προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως σε έγγραφα (άρθρα 1, δευτερο εδάφιο, και 6, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, άρθρο 255 ΕΚ και άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001) και παράβαση των άρθρων 220 ΕΚ, 225 ΕΚ και 230 ΕΚ.

Ο από το Πρωτοδικείο έλεγχος οδηγεί στην πραγματικότητα σε πλήρη διακριτική ευχέρεια του Συμβουλίου και σε πλήρη άρνηση του δικαιώματος προσβάσεως σε έγγραφα.

3. Παράβαση της υποχρέωσως αιτιολογήσεως (άρθρο 253 ΕΚ) και των άρθρων 220 ΕΚ, 225 ΕΚ και 230 ΕΚ.

Ο από το Πρωτοδικείο έλεγχος οδηγεί σε άρνηση της υποχρέωσως αιτιολογήσεως και συνιστά παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ.

4. Προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως σε έγγραφα (άρθρα 1, δευτερο εδάφιο, και 6, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και άρθρο 255 ΕΚ) και παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 2, της ΕΣΔΑ, του τεκμηρίου αθωότητας και του άρθρου 13 της ΕΣΔΑ, το οποίο αναγνωρίζει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής για προσβολές των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται από την ΕΣΔΑ.

Το Πρωτοδικείο αυθαίρετα περιόρισε το αντικείμενο της διαφοράς.

5. Προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως σε έγγραφα και παράβαση των άρθρων 1, δευτερο εδάφιο, και 6, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, του άρθρου 255 ΕΚ και των άρθρων 4, παράγραφος 5, και 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001.

Το Πρωτοδικείο παρεμήνευσε και εσφαλμένως εφάρμοσε τα άρθρα 4 και 9 του κανονισμού 1049/2001.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171, 09.07.05, σ. 15.

⁽²⁾ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Αίτηση αναιρέσεως του Γεωργίου Λέμπεντεφ κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2005, στην υπόθεση T-192/02, Γεώργιος Λέμπεντεφ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 27 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση C-268/05 P)

(2005/C 243/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Γεώργιος Λέμπεντεφ, εκπροσωπούμενος από τους G. Βουινεου και F. Frabetti, άσκησε στις 27 Ιουνίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναιρέση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2005, στην υπόθεση T-192/02, Γ. Λέμπεντεφ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Απριλίου 2005 στην υπόθεση T-191/02, Γεώργιος Λέμπεντεφ, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Senningerberg (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους G. Βουινέου και F. Frabetti, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγων, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον J. Currell, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, καθής, με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 5ης Δεκεμβρίου 2001, με την οποία η Επιτροπή κατήγγειλε τη συμφωνία-πλαίσιο της 20ής Σεπτεμβρίου 1974, θέσπισε εκ νέου τους λειτουργικούς κανόνες περί των επιπέδων διαβουλεύσεως, του οργάνου διαβουλεύσεως και των συναφών διαδικασιών επί των οποίων είχαν συμφωνήσει η πλειοψηφία των συνδικαλιστικών και επαγγελματικών οργανώσεων και η Επιτροπή στις 19 Ιανουαρίου 2000, επικύρωσε τη συμφωνία της 4ης Απριλίου 2001 για τη διάθεση πόρων στις επιτροπές προσωπικού, επικύρωσε τις περί απεργίας διατάξεις που περιέχονται στο παράρτημα 1 της συμφωνίας-πλαίσιο της 20ής Σεπτεμβρίου 1974, κάλεσε τον N. Kinnock, αντιπρόεδρο της Επιτροπής, να διαπραγματευθεί με τις συνδικαλιστικές και επαγγελματικές οργανώσεις, να προτείνει προς έγκριση στο σώμα των Επιτρόπων, πριν από τα τέλη Μαρτίου 2002, νέα συμφωνία-πλαίσιο, καθώς και να περιλάβει μεταξύ των τροποποιήσεων, επί των οποίων πρέπει να μεσολαβήσει διαβούλευση με τις συνδικαλιστικές και επαγγελματικές οργανώσεις, τροποποίηση επιτρέπουσα την έγκριση εκλογικού κανονισμού μέσω δημοψηφίσματος μεταξύ του προσωπικού του θεσμικού οργάνου· αίτημα ακυρώσεως, καθόσον είναι αναγκαίο, της από 22 Νοεμβρίου 2001 επιστολής του N. Kinnock προς τους προέδρους όλων των συνδικάτων, με την οποία τους ανακοινώνει την απόφασή του να ζητήσει από την Επιτροπή να προβεί, στις 5 Δεκεμβρίου 2001, στην καταγγελία της προαναφερθείσας συμφωνίας-πλαίσιο του 1974 και στη θέσπιση πλειόνων εκ των προαναφερθέντων σημείων, καθώς και αίτημα ακυρώσεως της από 6 Δεκεμβρίου 2001 αποφάσεως του E. Halskov, με την οποία αρνήθηκε να επιτρέψει την υποκαθεστώς αποστολής μετάβαση του προσφεύγοντος στη διαβούλευση της 7ης Δεκεμβρίου 2001 με θέμα το

«συνολικό πακέτο των σχεδίων τροποποιήσεως του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως».

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα:

Προς στήριξη του αιτήματος ακυρώσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ο αναιρεσείων βάλλει κατά του σημείου 4, σκέψεις 96 έως 103 της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Ειδικότερα, αμφισβητεί την κρίση του Πρωτοδικείου περί απαραδέκτου του «αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως της 5ης Δεκεμβρίου 2001, με την οποία η Επιτροπή θέσπισε λειτουργικούς κανόνες κατά το μέτρο που οι κανόνες αυτές κατήργησαν δικαιώματα του προσφεύγοντος απορρέοντα από τη συμφωνία της 4ης Απριλίου 2001».

Οι λειτουργικοί κανόνες, καθόσον αποκλείουν από το όργανο διαβουλεύσεως το συνδικάτο που εκπροσωπούσε ο αναιρεσείων, επηρεάζουν την προσωπική του κατάσταση, καταργώντας ατομικά δικαιώματα που απορρέουν από την ιδιότητά του ως συνδικαλιστικού εκπροσώπου εντός του οργάνου αυτού (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 11ης Μαΐου 1989, 193/87 και 194/87, Maurissen και Union Syndicale κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1989, σ. 1045, και απόφαση της 14ης Ιουλίου 1998, T-42/97, Λέμπεντεφ κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ. Υπ. 1998, σ. I-A-371 και II-1071, σκέψεις 18 έως 21). Συνεπώς, οι λειτουργικοί κανόνες είναι βλαπτικοί για τον αναιρεσείοντα, ο οποίος έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει την ακύρωσή τους.

Οι αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 22ας Ιουνίου 1994, T-97/92 και T-111/92, Rijnoudt και Hocken κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ. Υπ. 1994, σ. I-A-159 και II-511, σκέψεις 82 και 86), και της 15ης Ιουλίου 1994, T-576/93 έως T-582/93, Browet κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ. Υπ. 1994, σ. I-A-191 και II-619, σκέψη 44) δεν αναιρούν τη διαπίστωση αυτή. Συγκεκριμένα, σε αντίθεση με τις υποθέσεις στο πλαίσιο των οποίων εκδόθηκαν οι ως άνω αποφάσεις, εν προκειμένω τα δικαιώματα του αναιρεσείοντος απορρέουν απευθείας από τους Κανόνες για τη διάθεση των πόρων και, μολονότι έχουν απονεμηθεί προκειμένου να διευκολύνουν τη συμμετοχή του συνδικάτου του στη διαβούλευση, πάντως γεννούν ένδικη διαφορά σχετική με τον ΚΥΚ στο μέτρο που επηρεάζουν ευθέως την προσωπική νομική του κατάσταση.

Όσον αφορά το εξετασθέν ζήτημα του παραδεκτού, με την προσβαλλόμενη απόφαση το Πρωτοδικείο δέχεται de facto ότι το A & D (το συνδικάτο του αναιρεσείοντος) δεν έχει αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα. Ο αναιρεσείων αμφισβητεί τη θέση αυτή, υποστηρίζοντας ότι οι λειτουργικοί κανόνες δεν εξετάζουν αντικειμενικά την αντιπροσωπευτικότητα των OSP (συνδικαλιστικών ή επαγγελματικών οργανώσεων των κοινοτικών υπαλλήλων) και ότι συντρέχει πρόδηλη πλάνη κατά τη συγκριτική αξιολόγηση της αντιπροσωπευτικότητας αυτής. Περαιτέρω, ο αναιρεσείων προβάλλει παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, της απαγορεύσεως εφαρμογής αυθαίρετων διαδικασιών, καθώς και παράβαση του άρθρου 24α του ΚΥΚ.

Αίτηση αναιρέσεως που το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) υπέβαλε στις 5 Ιουλίου 2005 κατά της αποφάσεως της 14ης Απριλίου 2005 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) στην υπόθεση T-260/03, Celltech R&D Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-273/05 P)

(2005/C 243/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τον Arnaud Folliard — Monguiral, υπέβαλε στις 5 Ιουλίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως της 14ης Απριλίου 2005 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) στην υπόθεση T-260/03 ⁽¹⁾, Celltech R&D Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Το αναρροσείον ζητεί από το Δικαστήριον:

1. να αναρροσεί την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Απριλίου 2005 στην υπόθεση T-260/03,
2. να απορροίσει την προσφυγή που η αναρροσείβλητη άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Μαΐου 2003 (υπόθεση R 659/2002 2) σχετικά με την αίτηση καταχωρήσεως του λεκτικού σήματος CELLTECH ως κοινοτικού σήματος και
3. να καταδικάσει τη αναρροσείβλητη στα δικαστικά έξοδα τόσο της δίκης ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου.

Στην περίπτωση που το Δικαστήριο δεν δεχθεί το υπό στοιχείο 2 κύριο αίτημα του αναρροσείοντος, το αναρροσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναρροσεί την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Απριλίου 2005 στην υπόθεση T-260/03 και
2. να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο.

Ο λόγος αναρροσείσεως και τα κύρια επιχειρήματα:

Με το ένδικο μέσο που άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου, το ΓΕΕΑ ζητεί να αναρροσεί η απόφαση του Πρωτοδικείου. Το ΓΕΕΑ ισχυρί-

ζεται ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου συνιστά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα και δεν παραθέτει ορθή αιτιολογία. Ο λόγος αναρροσείσεως έχει τα ακόλουθα πέντε σκέλη:

— Το Πρωτοδικείο, αν και αναγνώρισε «ότι τουλάχιστον μία σημασία του λεκτικού σημείου CELLTECH είναι τεχνολογία κυττάρων», κακώς απαιτήσε από το τμήμα προσφυγών να εξηγήσει με επιστημονικούς όρους τι σημαίνει τεχνολογία κυττάρων προκειμένου να διευκρινιστεί «κατά τι οι λέξεις αυτές παρείχαν πληροφορίες σχετικά με τον προορισμό και τη φύση των προϊόντων και των υπηρεσιών που αφορά η αίτηση καταχωρήσεως, και ειδικότερα πώς αυτά τα προϊόντα και οι υπηρεσίες θα εφαρροσζόνταν στην τεχνολογία κυττάρων ή πώς θα προέκυπταν από αυτήν».

— Το Πρωτοδικείο κακώς παρέβλεψε την αρχή ότι ο απλώς και μόνον συνδυασμός στοιχείων, κάθε ένα από τα οποία περιγράφει χαρακτηριστικά των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών, χωρίς ασυνήθιστες παραλλαγές όσον αφορά την σύνταξη ή το εννοιολογικό περιεχόμενο, διατηρεί τον περιγραφικό χαρακτήρα του υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

— Η κρίση του Πρωτοδικείου ότι η διαπίστωση περιγραφικού χαρακτήρα ή ελλείψεως διακριτικού χαρακτήρα απαιτεί περιγραφή του «προορισμού» των σχετικών προϊόντων και υπηρεσιών είναι εσφαλμένη από νομικής απόψεως. Το Πρωτοδικείο, αν και αναγνώρισε ότι η «τεχνολογία κυττάρων» είναι ένας «τομέας εφαρμογής» για τα σχετικά προϊόντα και τις σχετικές υπηρεσίες, κακώς έκρινε ότι η περιγραφή ενός τέτοιου «τομέα εφαρμογής» είναι ανεπαρκής για να αποδειχθεί ότι το σημείο CELLTECH είναι περιγραφικό και επομένως στερείται διακριτικού χαρακτήρα.

— Το Πρωτοδικείο κακώς έκρινε ότι η περιγραφή μιας μεθόδου παραγωγής ή παροχής των σχετικών προϊόντων και υπηρεσιών δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

— Τέλος, το Πρωτοδικείο δεν παρέθεσε αιτιολογία που να στηρίζει το τελευταίο συμπέρασμα.

⁽¹⁾ EE C 155, της 25.06.05, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, με διάταξη της 22ας Ιουνίου 2005, στην υπόθεση Carol Marilyn Robins και John Burnett κατά Secretary of State for Work and Pensions

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesgerichtshof με διάταξη της 2ας Ιουνίου 2005 στην υπόθεση Montex Holdings Ltd. κατά Diesel S.p.A.

(Υπόθεση C-278/05)

(Υπόθεση C-281/05)

(2005/C 243/09)

(2005/C 243/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 22ας Ιουνίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 6 Ιουλίου 2005, το High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Carol Marilyn Robins και John Burnett και Secretary of State for Work and Pensions, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποφανθεί επί των εξής ερωτημάτων:

Με διάταξη της 2ας Ιουνίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Ιουλίου 2005, το Bundesgerichtshof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Montex Holdings Ltd. και Diesel S.p.A., που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων ως προς την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 3, της πρώτης οδηγίας του Συμβουλίου 89/104/ΕΟΚ, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων⁽¹⁾, και των άρθρων 28 έως 30 ΕΚ:

- 1) Πρέπει να δοθεί στο άρθρο 8 της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ⁽¹⁾ η ερμηνεία ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν, με οποιοδήποτε μέσον, ότι τα κεκτημένα δικαιώματα των εργαζομένων που είναι ασφαλισμένοι σε επικουρικά επαγγελματικά ή διεπαγγελματικά συνταξιοδοτικά συστήματα που βασίζονται στον τελικό μισθό θα χρηματοδοτούνται πλήρως από τα κράτη μέλη στην περίπτωση που ο εργοδότης πτωχεύσει και το ενεργητικό των συνταξιοδοτικών τους συστημάτων δεν επαρκεί για την κάλυψη των συνταξιοδοτικών τους παροχών;
- 2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, έχουν μεταφερθεί ορθά στο εσωτερικό δικαιο, όπως αυτό ισχύει στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά τα ανωτέρω περιγραφόμενα, τα όσα επιτάσσει το άρθρο 8;
- 3) Αν οι νομοθετικές διατάξεις του Ηνωμένου Βασιλείου δεν συνάδουν με το άρθρο 8, σε ποια εξέταση πρέπει να προβεί το εθνικό δικαστήριο κατά την έρευνά του αν η επακόλουθη παραβίαση του κοινοτικού δικαίου είναι αρκούντως σοβαρή ώστε να γεννάται ευθύνη προς αποζημίωση; Ειδικότερα, είναι ικανή μια απλή παράβαση να θεμελιώσει την ύπαρξη επαρκώς σοβαρής παραβιάσεως ή πρέπει επίσης να υφίσταται πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων κατά την άσκηση της νομοθετικής εξουσίας των κρατών μελών ή υπάρχει κάποια άλλη εξέταση και, αν ναι, ποια είναι αυτή;

α) Παρέχει ένα καταχωρημένο σήμα στον δικαιούχο του το δικαίωμα να απαγορεύει τη διαμετακόμιση εμπορευμάτων που φέρουν το σήμα αυτό;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: συνάγεται κάτι διαφορετικό από το γεγονός ότι το σήμα δεν απολαύει προστασίας στη χώρα προορισμού των προϊόντων;

γ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα α) και ανεξάρτητα από την απάντηση που δίδεται στο ερώτημα β), πρέπει να γίνει κάποια διάκριση σχετικά με το αν τα προοριζόμενα για κράτος μέλος εμπορεύματα προέρχονται από ένα άλλο κράτος μέλος, από ένα συνδεδεμένο κράτος ή από τρίτη χώρα; Συναφώς, έχει σημασία αν τα εμπορεύματα κατασκευάστηκαν νομίμως στη χώρα προελεύσεως ή κατόπιν προσβολής ενός υφιστάμενου στη χώρα αυτή δικαιώματος επί του σήματος;

⁽¹⁾ Οδηγία 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35).

⁽¹⁾ ΕΕ L 40, σ. 1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας, με απόφαση της 10ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση Ένωση Εφοπλιστών Ακτοπλοίας, ANEK, Μινωϊκές Γραμμές, Ν.Ε. Λέσβου, Blue Star Ferries κατά Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας και Υπουργού Αιγαίου

(Υπόθεση C-285/05)

(2005/C 243/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: Ελληνική)

Με απόφαση της 10ης Μαΐου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15/07/2005, το Συμβούλιο της Επικρατείας ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Ένωσης Εφοπλιστών Ακτοπλοίας, ANEK, Μινωϊκές Γραμμές, Ν.Ε. Λέσβου και Blue Star Ferries και Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας και Υπουργού Αιγαίου που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

α) «Κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 3 του Κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, με τίτλο “για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ)” (ΕΕ L 364), δικαιούνται ιδιώτες να επικαλούνται τον εν λόγω Κανονισμό, προς αμφισβήτηση του κύρους διατάξεων, τις οποίες θέσπισε ο Έλληνας νομοθέτης προ της 1.1.2004;».

β) «Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, οι διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 4 του Κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 επιτρέπουν τη θέσπιση εθνικών ρυθμίσεων, κατά τις οποίες οι πλοιοκτήτες δεν μπορούν να παράσχουν υπηρεσίες θαλασσιών ενδομεταφορών, παρά μόνον σε συγκεκριμένες δρομολογιακές γραμμές, προσδιοριζόμενες κατ' έτος από αρμόδια προς τούτο εθνική αρχή και κατόπιν προηγούμενης διοικητικής άδειας, χορηγούμενης στο πλαίσιο συστήματος αδειοδότησεως, το οποίο έχει τα εξής χαρακτηριστικά: I) Αφορά όλες, ανεξαιρέτως, τις δρομολογιακές γραμμές που εξυπηρετούν νησιά, II) Οι αρμόδιες εθνικές αρχές έχουν τη δυνατότητα να αποδέχονται υποβληθείσα αίτηση χορηγήσεως άδειας δρομολογήσεως, επιφέροντας κατά διακριτική ευχέρεια και χωρίς εκ των προτέρων προσδιορισμό των εφαρμοζομένων κριτηρίων, μονομερή τροποποίηση των στοιχείων της αιτήσεως που αφορούν στη συχνότητα και στο χρόνο διακοπής των δρομολογίων, καθώς και στο ναύλο;».

γ) «Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, εισάγει, κατά την έννοια του άρθρου 49 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ανεπίτρεπτο περιορισμό της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, εθνική ρύθμιση, η οποία

προβλέπει ότι ο πλοιοκτήτης, στον οποίο χορηγήθηκε από τη Διοίκηση άδεια δρομολογήσεως πλοίου σε ορισμένη γραμμή (κατόπιν αποδοχής σχετικής αιτήσεώς του, ως έχει η κατόπιν αποδοχής της αιτήσεως αυτής με τροποποιήσεις ορισμένων στοιχείων της, τις οποίες ο πλοιοκτήτης αποδέχεται) είναι, κατ' αρχήν, υποχρεωμένος να εξυπηρετεί αδιαλείπτως τη συγκεκριμένη δρομολογιακή γραμμή καθ' όλη τη διάρκεια της ετήσιας δρομολογιακής περιόδου και ότι, προς διασφάλιση της τηρήσεως της υποχρεώσεως του αυτής, οφείλει να καταθέσει, προ της ενάρξεως των δρομολογίων, εγγυητική επιστολή, καταπίπτουσα, ολικώς ή μερικώς, σε περίπτωση μη τηρήσεως ή μη επακριβούς τηρήσεως της εν λόγω υποχρεώσεως;».

δ) «Οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 3 περιπτώσεως α', β', γ', στ' και ζ' της Οδηγίας 98/18/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 1998, με τίτλο “για τους κανόνες και τα πρότυπα ασφαλείας για τα επιβατηγά πλοία” (ΕΕ L 144), όπως η Οδηγία αυτή ίσχυε κατά τον εν προκειμένω κρίσιμο χρόνο, προ της τροποποίησεώς της με την Οδηγία 2003/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003 (ΕΕ L 123), επιτρέπουν εθνική ρύθμιση, η οποία απαγορεύει απολύτως την εκτέλεση εσωτερικών δρομολογίων από πλοία, τα οποία έχουν συμπληρώσει ορισμένη ηλικία;».

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Εφετείο Πατρών, με απόφαση της 8ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση Ειρήνη Λεχουρίτου, Β. Καρκούλιας, Γ. Παυλόπουλος, Π. Μπράτσικας, Δ. Σωτηρόπουλος και Γ. Δημόπουλος κατά Δημοσίου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-292/05)

(2005/C 243/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: Ελληνική)

Με απόφαση της 8ης Ιουνίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20/07/2005, το Εφετείο Πατρών ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Ειρ. Λεχουρίτου, Β. Καρκούλιας, Γ. Παυλόπουλου, Π. Μπράτσικας, Δ. Σωτηρόπουλου και Γ. Δημόπουλου και Δημοσίου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) «Υπάγονται στο κατ' άρθρο 1 ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής της Συμβάσεως των Βρυξελλών οι αγωγές αποζημιώσεως που ασκούνται από φυσικά πρόσωπα κατά συμβαλλόμενου κράτους ως αστικής υπευθύνου για πράξεις ή παραλείψεις των ενόπλων δυνάμεών του, εφόσον οι εν λόγω πράξεις και παραλείψεις επεσυνέβησαν κατά τη διάρκεια στρατιωτικής κατοχής του κράτους κατοικίας των εναγόντων κατόπιν επιθετικού πολέμου εκ μέρους του εναγομένου και βρίσκονται σε κατάφωρη αντίθεση με το δίκαιο του πολέμου, δυνάμενα να θεωρηθούν και ως εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας;» και
- 2) «Συμβιβάζεται με το σύστημα της Συμβάσεως των Βρυξελλών η εκ μέρους του εναγομένου κράτους προβολή της ενοστήσεως ετεροδικίας, με αποτέλεσμα, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, να εξουδετερώνεται η εφαρμογή της Συμβάσεως καθ'αυτή και μάλιστα για πράξεις και παραλείψεις των ενόπλων δυνάμεων του εναγομένου που επεσυνέβησαν πριν από την ισχύ της Συμβάσεως αυτής, ήτοι κατά τα έτη 1941-1944;» .

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατά την Επιτροπή, ο νομοθέτης, εκδίδοντας τον κανονισμό 647/05, υιοθέτησε τα κριτήρια που είχαν συναχθεί προηγουμένως από το Δικαστήριο για τον συντονισμό των ειδικών μη ανταποδοτικού τύπου παροχών. Ωστόσο, ο νομοθέτης δεν έλαβε υπόψη όλες τις συνέπειες που απορρέουν από τα ως άνω κριτήρια όταν περιέλθει, στον κατάλογο των παροχών που εμφανίζονται στο παράρτημα Ια του κανονισμού 1408/71, τις παροχές ΚΓ. Φινλανδία, σημείο β, ΚΔ. Σουηδία, σημείο γ, και ΚΕ. Ηνωμένο Βασίλειο, σημεία δ, ε, και στ, οι οποίες, κατά τη γνώμη της Επιτροπής, δεν πληρούν τα κριτήρια των «ειδικών» παροχών κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2α, του ίδιου κανονισμού.

(¹) ΕΕ L 117 της 4.05.2005, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, που ασκήθηκε στις 26 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση C-299/05)

(2005/C 243/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Denis Martin και Marie-José Jonczy, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 26 Ιουλίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις διατάξεις του παραρτήματος Ι, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΚ) 647/2005, της 13ης Απριλίου 2005, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας και (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 (¹), οι οποίες αφορούν τις ενότητες ΚΓ. Φινλανδία, σημείο β, ΚΔ. Σουηδία, σημείο γ, και ΚΕ. Ηνωμένο Βασίλειο, σημεία δ, ε, και στ·
- να καταδικάσει τα καθών στα δικαστικά έξοδα.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof στις 17 Μαΐου 2005 στην υπόθεση Hauptzollamt Hamburg-Jonas κατά ZVK Zucht-vieh-Kontor GmbH

(Υπόθεση C-300/05)

(2005/C 243/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 17 Μαΐου 2005, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Ιουλίου 2005 το Bundesfinanzhof στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Περιλαμβάνεται ο χρόνος φορτώσεως και εκφορτώσεως στον «χρόνο μεταφοράς», κατά την έννοια της παραγράφου 48, σημείο 4, στοιχείο β', του παραρτήματος της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ (¹), για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά (όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/29/ΕΚ); (²)

(¹) ΕΕ L 340, σ. 17

(²) ΕΕ. L 148, σ. 52

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Cour d'arbitrage (Βέλγιο), με απόφαση της 13ης Ιουλίου 2005, στις υποθέσεις Ένωση γαλλόφωνων και γερμανόφωνων Δικηγορικών Συλλόγων και Ένωση γαλλόφωνων δικηγόρων του Δικηγορικού Συλλόγου Βρυξελλών κατά Συμβουλίου των Υπουργών, και Ένωση ολλανδόφωνων Δικηγορικών Συλλόγων και Ένωση ολλανδόφωνων δικηγόρων του Δικηγορικού Συλλόγου Βρυξελλών κατά Συμβουλίου των Υπουργών

(Υπόθεση C-305/05)

(2005/C 243/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με απόφαση της 13ης Ιουλίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Ιουλίου 2005, το Cour d'arbitrage (Βέλγιο), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ της Ενώσεως γαλλόφωνων και γερμανόφωνων Δικηγορικών Συλλόγων, Ένωση γαλλόφωνων δικηγόρων του Δικηγορικού Συλλόγου Βρυξελλών κατά Συμβουλίου των Υπουργών, και Ένωση ολλανδόφωνων Δικηγορικών Συλλόγων και Ένωση ολλανδόφωνων δικηγόρων του Δικηγορικού Συλλόγου Βρυξελλών κατά Συμβουλίου των Υπουργών, που εκκρεμούν ενώπιόν του, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το ακόλουθο ερώτημα:

Το άρθρο 1, σημείο 2, της οδηγίας 2001/97/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2001, για την τροποποίηση της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, για την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (1) το δικαίωμα για δίκαιη δίκη, όπως αυτό διασφαλίζεται με το άρθρο 6 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, και, κατά συνέπεια, το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συνθήκης περί Ευρωπαϊκής Ενώσεως, καθόσον το νέο άρθρο 2α, σημείο 5, που προστέθηκε στην οδηγία 91/308/ΕΟΚ, επιβάλλει να συμπεριληφθούν οι ασκούντες ελεύθερα νομικά επαγγέλματα, χωρίς να εξαιρεθεί το επάγγελμα του δικηγόρου, στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας, η οποία ουσιαστικώς αποσκοπεί να επιβάλει στα εμπύκτοντα στο πεδίο εφαρμογής της πρόσωπα και φορείς την υποχρέωση να ενημερώνουν τις αρχές που είναι αρμόδιες για την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες περί οποιουδήποτε πραγματικού στοιχείου αποτελούντος ενδεχομένως 0 ένδειξη μιας τέτοιας νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 6 της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ, το οποίο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1, σημείο 5, της οδηγίας 2001/97/ΕΚ);

(1) ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 76.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 4 Αυγούστου 2005

(Υπόθεση C-308/05)

(2005/C 243/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Antonio Aresu και Hubert van Vliet, άσκησε στις 4 Αυγούστου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 2001, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων, ή τουλάχιστον μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την οδηγία αυτή·
2. να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Το άρθρο 21 της οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν προς την εν λόγω οδηγία το αργότερο στις 15 Ιανουαρίου 2004 και ότι πρέπει να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δεν έχει ακόμη θεσπίσει ή τουλάχιστον δεν έχει ακόμη ανακοινώσει τα πιο πάνω μέτρα.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunale di Bergamo με διάταξη της 28ης Ιουνίου 2005 στα πλαίσια της εκκρεμούς ενώπιόν του υποθέσεως D.I.A. s.r.l., εταιρία τελούσα υπό εκκαθάριση, κατά Cartiere Paolo Pigna s.p.a.

(Υπόθεση C-309/05)

(2005/C 243/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της, 28ης Ιουνίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Αυγούστου 2005, το Tribunale di Bergamo της Ιταλικής Δημοκρατίας υπέβαλε στο Δικαστήριο, στα πλαίσια της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ D.I.A. s.r.l., εταιρίας τελούσας υπό εκκαθάριση, κατά Cartiere Paolo Pigna s.p.a., τα προδικαστικά ερωτήματα τα οποία διατύπωσε ήδη το Corte Suprema di Cassazione, τμήμα εκδικάσεως εργατικών διαφορών, με την υπ' αριθ. 20410 διάταξη της 18ης Οκτωβρίου 2004⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Υπόθεση C-465/04, Honyvem Informazioni Commerciali srl κατά Mariella De Zotti (EE C-31 της 5.2.2005, σ. 4).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 8 Αυγούστου 2005

(Υπόθεση C-310/05)

(2005/C 243/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Marie-José Jonczy και Antonio Aresu, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 8 Αυγούστου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεωπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, διοικητικές και κανο-

νιστικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 2001, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων⁽¹⁾, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής·

2. να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν έχει ακόμη λάβει τα μέτρα που όφειλε να έχει θέσει σε εφαρμογή την 15η Ιανουαρίου 2005 σχετικά με την οδηγία 2001/95 και εν πάση περιπτώσει δεν έχει ανακοινώσει τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή.

⁽¹⁾ EE L 11, της 15.1.2002, σ. 4.

Αίτηση αναιρέσεως της Naipes Heraclio Fournier, S.A., που ασκήθηκε στις 8 Αυγούστου 2005 κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα), της 11ης Μαΐου 2005, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-160/02 έως T-162/02, Naipes Heraclio Fournier, S.A. κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) (παρεμβαίνουσα: France Cartes SAS)

(Υπόθεση C-311/05 P)

(2005/C 243/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Naipes Heraclio Fournier, S.A., εκπροσωπούμενη από τους E. Armijo Chavarri και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόρους, άσκησε στις 8 Αυγούστου 2005, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αίτηση αναιρέσεως της απόφασης που εξέδωσε στις 11 Μαΐου 2005 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-160/02 έως T-162/02, Naipes Heraclio Fournier, S.A. κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (παρεμβαίνουσα: France Cartes SAS).

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο να εξαφανίσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να δεχθεί τα πρωτοδικώς υποβληθέντα αιτήματά της.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση αναιρέσεως βασίζεται σε τρεις λόγους:

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται η εκ μέρους του δεύτερου τμήματος προσφυγών παραβίαση της αρχής της νομιμότητας και προσβολή των δικαιωμάτων της Naïres Heraclio Fournier, S.A. ως αμυνομένης. Σύμφωνα με τον λόγο αυτόν, το Πρωτοδικείο δεν περιορίστηκε κατά την εκδίκαση της υποθέσεως στη διαπίστωση της νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως, αλλά προέβη σε νέα πλήρη εξέταση της υποθέσεως πέραν της διατυπώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων και των συγκριμένων αιτημάτων της αναιρεσείουσας και της παρεμβαίνουσας.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται η εκ μέρους του δεύτερου τμήματος προσφυγών παραβίαση της αρχής της νομιμότητας και παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94⁽¹⁾. Σύμφωνα με τον λόγο αυτόν, το Πρωτοδικείο υπερέβη και πάλι τα όρια της αρμοδιότητάς του κατά την άσκηση της δικαιοδοτικής του λειτουργίας, θεραπεύοντας και διορθώνοντας με δικά του επιχειρήματα τα ουσιώδη σφάλματα στα οποία υπέπεσε το δεύτερο τμήμα προσφυγών κατά την εφαρμογή των απαγορεύσεων που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 στα εικονιστικά σήματα της αναιρεσείουσας.

Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από την έλλειψη αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 253 ΕΚ. Σύμφωνα με τον λόγο αυτόν, από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο το σκεπτικό που οδήγησε το Πρωτοδικείο να κρίνει ότι τα εικονιστικά σήματα της αναιρεσείουσας επιπίπτουν στην απόλυτη απαγόρευση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.

⁽¹⁾ Του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα ΕΕ L 11, της 14.1.1994, σ. 1

Αίτηση αναιρέσεως της TeleTech Holdings, Inc. που ασκήθηκε στις 8 Αυγούστου 2005 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα), της 25ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση T-288/03, TeleTech Holdings, Inc. κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) (παρεμβαίνουσα: TeleTech International, S.A.)

(Υπόθεση C-312/05 P)

(2005/C 243/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η TeleTech Holdings, Inc., εκπροσωπούμενη από τους E. Armijo Chavarri και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόρους, άσκησε στις 8 Αυγούστου 2005, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως που εξέδωσε στις 25 Μαΐου 2005 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) στην υπόθεση T-288/03, TeleTech Holdings, Inc. κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (παρεμβαίνουσα: TeleTech International, S.A.).

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την προσβαλλομένη απόφαση και να δεχθεί τα αιτήματά της.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση αναιρέσεως βασίζεται σε δύο λόγους:

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 52 του κανονισμού 40/94⁽¹⁾ (σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού), διότι προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της εν λόγω διατάξεως και παραβίασε, ως εκ τούτου, την αρχή της συγκρίσεως και της συνυπάρξεως των εθνικών και των κοινοτικών σημάτων. Με τον ίδιο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται η παράβαση, επίσης λόγω εσφαλμένης ερμηνείας, του άρθρου 74 του ως άνω κανονισμού και η προσβολή των δικαιωμάτων της αναιρεσείουσας ως αμυνομένης.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κατά την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, διότι εφάρμοσε εσφαλμένως το κριτήριο της αντιλήψεως του οικείου κοινού κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των δύο επίμαχων σημάτων.

⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα ΕΕ L 11 της 14.1.1994, σ. 1

III

(Πληροφορίες)

(2005/C 243/21)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 229 της 17.9.2005

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 217 της 3.9.2005

EE C 205 της 20.8.2005

EE C 193 της 6.8.2005

EE C 182 της 23.7.2005

EE C 171 της 9.7.2005

EE C 155 της 25.6.2005

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
